مرور مطالب درس طراحي كاميايلر

در ارزشیابی نهایی درس طراحی کامپایلر، برخی از سؤالات به مطالب ارائه شده در نیمه ی اول (به خصوص روشهای تجزیه) و برخی به مطالب ارائه شده در نیمه ی دوم اختصاص داده خواهند شد. سرفصل مطالب گذرانده شده در نیمه ی دوم درس در ادامه ی این مستند فهرست می شوند.

Semantic Actions (Rules) and Values 1:5.0 1:5.1 1:6.4 1:6.3 2:4.1

عملها (كنشها) و مقادير مفهومي

استفاده برای ارزیابی نتیجهی عبارتها

درخت مجرد (Abstract Syntax Tree)

استفاده برای بررسی نوع داده (Type-checking)

انواع داده و تبديلها (Type conversions)

Intermediate Code 1:6.2 1:6.4

کد میانی

کد سه-آدرسه (Three-address codes) و انواع آدرسهای آن

اصول استفاده از کنشهای مفهومی برای تولید کد میانی

Runtime environments 1:7.1 1:7.2 2:6

محيط زمان اجرا و مديريت حافظه

مدیریت ایستا و پویای حافظه

مفهوم فعالسازی رویهها (Procedure activation) و درختهای فعالسازی

سازماندهی پشته و «Activation records»

Garbage Collection 1:7.5 2:13

جمع آوري زباله

مفهوم و اهداف

اصول روش «Reference counting» و مشكل دورها

اصول روشهای «Trace-based» و مفهوم مجموعهی ریشه (Root set)

Basic Blocks 1:8.4 2:8

بلوکهای پایه

تشخيص بلوكهاي يايه

زنده بودن متغیرها و استفاده ی بعدی آنها (Liveness and next-use)

Flow graphs 1:8.4 2:8

گرافهای جریان

ساخت گراف جریان از روی بلوکهای پایه

تشخيص حلقهها

Global Liveness Analysis 1:9.2.5 2:10

تحليل زندهبودن سراسري

Register Allocation 1:8.8 2:11 2:9.2

تخصيص رجيسترها وتوليد كدنهايي

تفاوتهای معماریهای RISC و CISC

مسئلهی انتخاب دستور (Instruction selection)

تخصیص رجیستر در هنگام تولید کد نهایی یک بلوک پایه

تخصیص رجیستر سراسری با رنگ آمیزی گراف

Local and Global Optimizations 1:8.5 1:9.1

بهینهسازیهای محلی و سراسری

آشنایی با حذف کد مرده، انتشار ثوابت، تشخیص عبارتهای مشابه

چند سؤال نمونه از الگوریتمهای نیمهی دوم

- () بلوکهای پایه ی (Basic Blocks) کد میانی زیر را بدست آورید و از روی آن گراف جریان (Ricaph) بلوکهای پایه ی (الف الفتاده ی بعدی (-Next) و استفاده ی بعدی (-Liveness) و استفاده ی بعدی (-Liveness) متغیرها را بدست آورید. با استفاده از تحلیل زنده بودن (Liveness Analysis) سراسری، گراف تداخل رجیستر را به متغیرها را بدست (Register Interference Graph) را بکشید و با استفاده از رنگ آمیزی گراف، سه رجیستر را به متغیرها اختصاص دهید.
  - ۲) درخت فعال سازی (Activation Tree) را برای شبه کد زیر بکشید.
- ۳) در شکل زیر اشیاء (Objects) موجود در حافظه با یک مستطیل نمایش داده شده اند و یک یال جهت دار شی A را به شی B وصل می کند اگر A به B اشاره کند (یا یک Reference از آن را نگه دارد). اشیائی که با استفاده از یک نام در برنامه قابل دسترسی هستند (مجموعه ی ریشه یا «Root set») در یک دایره قرار گرفته اند. تعداد از یک نام در برنامه قابل دسترسی هستند (مجموعه ی ریشه یا «Reference و با استفاده از الگوریتم Reference و با استفاده از الگوریتم Reference و با استفاده از الگوریتم Mark-and-Sweep (پیمایش اشاره گرها از اشیاء مجموعه ی پایه)، و زباله ها را تشخیص دهید.

یادآوری: اشاره از مجموعه ی پایه نیز یک Reference شمرده می شود. در روش Reference-counting اشیائی که تعداد اشاره ها به آنها صفر است، آزاد می شوند. پس از آزاد کردن یک شی، تعداد اشاره ها به اشیائی که به آنها اشاره می کند به روز می شود و ممکن است زباله های جدیدی شناسایی شوند.